

OD STRONY LASU

tonacja niżowa
a czoło rozświetlone

ciemnozielona bryła w szarości
fioletowe struny jeszcze w kłębkach

oczekiwanie

nad ciemną bryłą już granat z ciszy
wyływa melodia – *pianissimo possibile*
ja to słyszę
potem *crescendo* i pełne

brzmienie to nie *staccato* na klarnecie
nie fantazja spod skrzydła artysty
ożywcze kiście w prostych smugach szum
otwiera wszystko na oścież
unoszą w dal
na wyżyny gdzie połysk
bez znaczenia
bliscy jakby zmarli
umarli jacyś bliżsi

lubię jak fiolet odpada od nieba
oddycham tą muzyką

zielona bryła jaśniej
pastelowa cisza dopełnia się
głębokim westchnieniem

stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Wiktor Mazurkiewicz, dodano 09.07.2018 20:05

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.